

Arrest

nr. 298 767 van 15 december 2023
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 19 juni 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 augustus 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat D. GEENS en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België op 14 maart 2021 binnenkwam, diende op 16 maart 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Verzoekers vingerafdrukken werden op verscheidene plekken afgenomen vooraleer hij België binnenkwam (Eurodac). Op 22 februari 2016 werden verzoekers vingerafdrukken afgenomen in Italië. Op 15 juni 2017 werden verzoekers vingerafdrukken afgenomen in Zweden. Op 8 maart 2018 werden verzoekers vingerafdrukken opnieuw afgenomen in Zweden. Op 2 mei 2018 werden verzoekers vingerafdrukken afgenomen in Italië. Op 13 februari 2019 werden verzoekers vingerafdrukken opnieuw afgenomen in Italië. Op 12 juli 2019 werden verzoekers afdrukken afgenomen in Nederland.

1.3. Op 17 juni 2021 werd een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten daar Nederland verantwoordelijk werd geacht voor de behandeling voor het verzoek om internationale bescherming.

1.4. Op 31 mei 2023 nam de commissaris-generaal de beslissing tot de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 5 juni 2023 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 16/03/2021

Overdracht CGVS: 25/05/2022

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming vond een persoonlijk onderhoud plaats op 18 april 2023 van 13u00 tot 16u12 voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). Het persoonlijk onderhoud werd in het Engels gevoerd. Uw advocaat, meester Geens, vervanger meester Tshibangu-Kadima, was gedurende het gehele persoonlijke onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn op [...] maart 1982 in Ikpoba, Edo State en beschikt over de Nigeriaanse nationaliteit.

U groeide op in uw geboortedorp en ging er naar school tot SJ3. Gezien er geen geld was om verder te studeren, begon u te werken. U deed verschillende soorten werk, van lassen tot werken op de boerderij. In 2009 begon uw broer aan de Ambrose Alli universiteit in Ekpoma. Een keer per maand kwam hij naar huis en op basis van de conversaties die hij voerde met zijn vrienden, ging u er van uit dat uw broer behoorde tot de cult Black Axe. Op 22 oktober 2010 werd uw broer gedood in een conflict tussen de Maphites en Black Axe. U werd benaderd door de cultleden van Black Axe om zich te voegen bij de bende. U weigerde en ze vroegen u wanneer de begrafenis zou plaatsvinden zodat ze zouden kunnen helpen. U gaf u uw telefoonnummer en op de dag van de begrafenis, enkele weken later, kwamen zij het graf graven voor uw broer. Op de begrafenis vroegen ze u opnieuw, en u weigerde nogmaals. Ze kwamen nog een derde keer langs bij uw thuis. Ditmaal hadden ze bijlen en een hartsvanger bij waarmee ze de ramen insloegen. U vluchtte uit het huis en ging met de bus naar Abuja. Daar verbleef u twee weken en regelde u uw reis samen met uw vriend Victor. Na twee weken vertrok u naar Lagos, en verbleef daar ook twee weken voordat u uw reis aanzette naar Niger op 22 of 23 december 2010.

Via Niger ging u naar Libië waar u vijf tot zes jaren heeft verbleven. U kwam toe in Europa via Italië en uw vingerafdrukken werden op 22 februari 2016 afgenomen in Rovigo, Italië. U diende daar een asielaanvraag in, maar kreeg een weigeringsbeslissing. U bleef in Italië voor enkele jaren voordat u met de bus naar Zweden ging. Daar diende u op 15 juni 2017 ook een aanvraag voor asiel in. U werd echter gedeporteerd naar Italië op 11 juli 2017. U diende zich echter opnieuw aan bij de Zweedse asielinstanties op 8 maart 2018, maar werd ook nu opnieuw getransfereerd naar Italië op 2 mei 2018. Op 13 februari 2019 diende u opnieuw een verzoek om internationale bescherming in, in Italië. In datzelfde jaar, in 2019, ging u echter naar Nederland en diende u daar, 12 juli 2019, een asielaanvraag in. Ook hier werd beslist dat Italië verantwoordelijk was voor het behandelen van uw dossier. In 2019, na het indienen van uw verzoek om internationale bescherming in Nederland, kwam u bovendien drie maanden in België wonen bij een vriend om dan terug te keren naar Nederland. U kwam een tweede keer naar België in maart 2021 en diende er een verzoek om internationale bescherming in op 16 maart 2021 bij de bevoegde asielinstanties.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u geen documenten voor.

B. Motivering

Na een grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart uw land van herkomst, Nigeria, te hebben verlaten omdat u werd gedwongen toe te treden tot de Black Axe cult (notities persoonlijk onderhoud (hierna NPO), p.17). Bij een eventuele terugkeer geeft u aan dat zij u nog steeds zouden zoeken en zouden doden indien u zich zou aansluiten tot de cult (NPO, p. 28).

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vervolgens kan ook uw asielrelaas weinig overtuigen. Zo dient er te worden opgemerkt dat u over het overlijden van uw broer weinig aannemelijke verklaringen kan neerleggen. Zo verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw broer gestorven is op 21 oktober 2010 (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Op het persoonlijk onderhoud daarentegen verklaart u dat uw broer stierf op 22 oktober 2010. Geconfronteerd met deze discrepantie, antwoordt u dat het één van deze dagen is, maar dat u het zich niet goed meer kan herinneren (NPO, p.13, 20). Ook over de omstandigheden van het overlijden, kan u weinig doorleefde verklaringen geven. Het enige dat u kan vertellen hierover is dat uw broer gedood werd tijdens een conflict tussen twee cults op de campus van de Ambrose Alli universiteit in Ekpoma. Wat er precies gebeurde, weet u niet. U geeft immers aan dat u niet op de school was (NPO, p.20). U meent dat de autoriteiten weten wat de aanleiding was van het gevecht, maar u dit niet weet. Dat u hierover geen informatie heeft ingewonnen niettegenstaande het ging over uw eigen broer, is merkwaardig. Hoewel u de naam weet van de andere cult, Maphites, kan u over hen niets meer zeggen. Ook of u broer het enige slachtoffer was die er viel tijdens dat conflict, weet u niet (NPO, p.21). Uit informatie waarover het Commissariaat-Generaal beschikt blijkt echter dat er zeven slachtoffers vielen op 22 oktober 2010 in de Ambrose Alli universiteit (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Ook over hoe u en uw familie het nieuws te horen kreeg dat uw broer overleden was, kan u geen doorleefde verklaringen neerleggen. U geeft eerst aan dat u thuis was om vervolgens te verklaren dat u op het werk was (NPO, p.21). Nadat er meerdere malen gepolst wordt naar hoe u en uw familie het nieuws te horen kreeg, geeft u aan dat u niet weet hoe de schoolautoriteiten het nieuws communiceerden aan uw familie (NPO, p.22). Ook wat er na het incident met de ouders is gebeurd weet u niet. Hoewel de vraag meerdere malen aan u wordt gesteld, antwoordt u naast de vraag en geeft u aan dat er in Nigeria niet om gekeken wordt en u niet naar de universiteit ging en dus niet weet wie uw broer gedood heeft (NPO, p.13). Dat u over de oorzaak van uw problemen zo'n vage verklaringen aflegt, doet de geloofwaardigheid van uw asielrelaas drastisch kelderen. Zeker gezien het overlijden van uw broer net de oorzaak is van uw problemen in Nigeria die ervoor zouden hebben gezorgd dat u het land verlaten heeft.

Ook over uw beweerde vervolgers kan u niet overtuigen. U geeft aan dat zij de leden waren van de Black Axe. Gevraagd naar die cult, blijkt u echter niets tot zeer weinig over hen te weten. Zo weet u niet hoe de cult georganiseerd is, hoe het ontstaan is, wat hun doel is of onder welke naam de cult nog bekend staat. Ook de benaming van de toetreding en hoe dit in zijn werk gaat, verklaart u niet te weten. U heeft ook geen idee over hoe bendeleden elkaar begroeten, het symbool dat eigen is aan de cult of hoe men leden zou herkennen op straat (NPO, p.18-19). U meent dat enkel een lid andere leden zou herkennen (NPO, p.20). Uit de informatie waarover het Commissariaat-Generaal beschikt, blijkt echter dat leden van Black Axe herkenbaar zijn door een soort uniform dat zij dragen bestaande uit een zwarte broek, een wit hemd met lange mouwen, een zwarte jas met een bijl zowel op de voor- en achterkant en een zwarte baret met een geel lintje (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Nochtans kwamen de bendeleden u verschillende keren opzoeken om u te overtuigen toe te treden tot de organisatie. U zag hen en sprak met hen. Dat u daarom niet kan zeggen hoe u hen zou herkennen, hoewel zij een zeer specifiek uniform hebben, of hoe bendeleden elkaar aanspreken is op zijn minst merkwaardig. Bovendien zouden zij de reden zijn geweest dat u uw land van herkomst verliet. Dat u zich niet meer informeerde over de bende waartoe u gedwongen werd toe te treden, doet toch de wenkbrauwen fronsen. Ook op de vraag wat uw broer dan precies deed voor de cult, slaagt u niet een doorleefd antwoord te formuleren. U verklaart dat u zoiets niet kon vragen aan uw broer, maar u vermoedde dat hij lid was van een cult aan de manier waarop hij praatte met zijn universiteitsvrienden (NPO, p.18,23).

Verder slaagt u er ook niet in een eenduidige tijdslijn neer te zetten betreffende de bezoeken die u kreeg van de bendeleden.

Wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud de mogelijkheid krijgt om uw problemen uiteen te zetten die ervoor hebben gezorgd dat u uw land van herkomst heeft verlaten, antwoordt u eerst dat de bendeleden van Black Axe bij u op bezoek kwamen nadat uw broer overleed, nogmaals na de begrafenis en dan nog een laatste keer wanneer ze het huis hebben vernield (NPO, p. 17). Direct erna maakt u opeens melding van twee extra bezoeken, een keer op de dag van de begrafenis en nog een keer in december voordat ze het huis vernielden (NPO, p. 17). Nochtans wanneer er specifiek gevraagd wordt hoeveel keer in totaal de bendeleden zijn langsgekomen bij uw thuis, antwoordt u drie keer. Even later, wanneer de vervolgingsfeiten uitgebreider besproken worden, blijkt echter dat er toch meer dan drie bezoeken zijn geweest. Zo antwoordt u dat een tweede bezoek plaats vond voor de begrafenis, en dus niet na de begrafenis zoals u eerst aangaf, en ze het u een derde keer vroegen op de begrafenis van uw broer (NPO, p. 24, 25). Na de begrafenis, kwamen ze nogmaals langs en dat was tevens het moment dat ze het huis vernielden (NPO, p. 25). Van uw vooropgestelde tijdslijn die u eerst voorlegde blijft bijgevolg niets meer over.

Ook over uw reisweg legt u tegenstrijdige verklaringen af. Op uw persoonlijk onderhoud meent u dat u vertrokken bent op 22 of 23 december 2010 (NPO, p. 3). Nochtans verklaarde u eerder bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u op 5 maart 2011 vertrokken bent uit uw land van herkomst en bij de asielinstanties in Nederland geeft u nog een andere datum (zie vragenlijst DVZ dd. 06.04.2021, toegevoegd aan administratief dossier). Daar geeft u aan dat 20 januari 2014 als vertrekdatum (zie Nederlands asielsdossier, toegevoegd aan administratief dossier). En hoewel u duidelijk aan de aanvang van het gehoor verklaarde dat uw verklaringen bij de Nederlandse asielinstanties hetzelfde waren, blijkt ook de rest van uw reisweg op pertinente elementen anders te zijn dan uw verklaringen op het persoonlijk onderhoud (NPO, p. 6). U geeft immers aan op uw persoonlijk onderhoud dat u met de bus van Lagos via Niger en Libië, toekwam in Italië. Nochtans verklaarde u in Nederland dat u in Europa aankwam per vliegtuig. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, blijft u halsstarrig aanhouden dat u dit niet gezegd heeft in Nederland. Ook waar u sinds uw aankomst in Europa verbleef verschilt. Voor de Nederlandse asielinstanties verklaart u dat u verward bent in een prostitutienetwerk geleid door madame Mama. Zij is ook degene die uw reis naar en binnenin Europa regelde. Wanneer u geconfronteerd wordt met deze verklaringen, meent u echter nooit gewerkt te hebben voor haar. Er dient echter te worden opgemerkt dat er van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft betreffende zijn asielrelaas en reisweg. Dat u over uw reisweg inherent verschillende verklaringen aflegt, doet toch ook serieuze vragen rijzen over de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Tot slot, zelfs als er geloof zou worden gehecht aan uw asielrelaas - quod non - dient er te worden opgemerkt dat uw vrees niet langer actueel is. Zo dient er te worden op gewezen dat de beweemde feiten zich reeds meer dan tien jaar geleden hebben afgespeeld. Gevraagd of zij in al die tijd de positie van uw broer nog steeds niet zouden hebben ingevuld, antwoordt u onwetend (NPO, p. 33). U verklaart echter wel dat eenmaal de cult je wilt, je je ofwel kunt aansluiten bij hen ofwel gedood zou worden (NPO, p. 33). Gevraagd waarom u denkt dat ze u nog steeds zouden zoeken, antwoordt u dat u dit gezien heeft in Nigeria. U kan echter geen bewijs voorleggen dat de Black Axe u effectief nog zou zoeken en kan zo uw algemene stelling op geen enkele manier concreet noch persoonlijk maken (NPO, p. 28). U baseert uw verklaring daarom op loutere vermoedens zonder hiervoor concrete aanwijzingen te hebben. Verder geeft u aan dat na uw vertrek de bendeleden nog tweemaal bij uw moeder langskwamen, zoekend naar u. Dit gebeurde enkel in de maand na uw vertrek, in januari 2011, maar lieten dan niets meer van zich horen in al die jaren na uw vlucht (NPO, p. 27).

Uit bovenstaande vaststellingen dient er te worden geconcludeerd dat u uw aangehaalde vrees ten opzichte van de Black Axe cult niet aannemelijk heeft kunnen maken. Zo kunnen uw vage en weinig doorleefde verklaringen betreffende het vermeende overlijden van uw broer niet overtuigen. Ook uw kennis betreffende de cult is heel erg beperkt. Nochtans kan er verwacht worden dat iemand die daadwerkelijk een gegronde vrees heeft voor vervolging, toch op de hoogte is door wie of wat hij precies vervolgd wordt. Verder legde u tijdens het persoonlijk onderhoud inconsistente verklaringen af betreffende de beweemde bezoeken van de bendeleden aan uw persoon en zijn uw verklaringen over uw afgelegde reisweg integraal verschillend met hetgeen u voor de Nederlandse asielinstanties verklaarde. Tot slot dient er ook te worden gewezen op de vaststelling dat de vermeende feiten zich meer dan 10 jaar geleden hebben afgespeeld en u niet heeft weten te overtuigen of aantonen dat de Black Axe u nog steeds zouden vervolgen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikel 3 van het EVRM;
- Artikelen 48 tot en met 48/6 en 51/10 van de Vreemdelingenwet;

- Het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Na een theoretisch betoog, stelt verzoeker dat hij naar zijn beste vermogen een antwoord heeft proberen te formuleren op de vragen die hem werden gesteld.

Verzoeker wijst op zijn beperkte scholing en op het gegeven dat hij zich in een onzekere situatie bevindt sinds zijn vertrek uit Nigeria. De stress die voortvloeit uit zijn precarie situatie heeft een invloed op zijn geheugen.

Aangaande de vastgestelde tegenstrijdigheden, stelt verzoeker dat deze gebeurtenissen in 2010 plaatsvonden. Gelet op het tijdsverloop, is het aannemelijk dat verzoekers herinneringen niet langer betrouwbaar zijn. Verzoeker wijst nogmaals op de stress die hij heeft ondervonden sinds zijn vertrek. Het voorgaande verklaart dat hij zich niet meer perfect kan herinneren hoe hij te weten kwam dat zijn broer was overleden. Verzoeker was zelf ook niet aanwezig bij de moord op zijn broer. Voor verzoeker stond de dood van zijn broer centraal. De verdere detailvragen die werden gesteld tijdens het persoonlijk onderhoud kon verzoeker zich niet meer herinneren.

De cult *Black Axe* is verder actief in Nigeria zelf, terwijl verzoeker zijn land van herkomst in 2010 diende te verlaten. Dit heeft een belangrijke impact op de betrokkenheid van verzoeker bij *Black Axe*.

Daarnaast benadrukt verzoeker dat hij over de essentiële zaken weldegelijk de belangrijkste elementen heeft toegelicht. Dat verzoeker moeite had om deze gebeurtenissen in de tijd te situeren, doet hieraan geen afbreuk. Het staat immers vast dat de verklaringen van verzoeker worden ondersteund door objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier.

De vrees die verzoeker heeft is en blijft actueel. Er is en blijft een verbondenheid met *Black Axe* doordat verzoeker geweigerd heeft tot hen toe te treden. Verzoeker kantte zich hiermee tegen *Black Axe* waardoor er een blijvend gevaar is voor het leven van verzoeker, ook al zou zijn positie ondertussen zijn ingevuld.

Omtrent zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, stelt verzoeker dat hij niet werd bijgestaan door een vertrouwenspersoon of een raadsman. Er was geen enkele externe controle. Verzoeker spreekt de taal niet en was volledig afhankelijk van de persoon van de Dienst Vreemdelingenzaken. Verzoeker gaf ook maar een korte samenvatting van de feiten die aanleiding gaven tot zijn vertrek.

Het enige wat kan worden vastgesteld is dat de handtekening van verzoeker is aangebracht op de vragenlijst van de Dienst Vreemdelingenzaken. De bewijswaarde van deze handtekening is echter bijzonder relatief, aangezien hij geen bijstand had van enige vertrouwenspersoon of raadsman en hij de Nederlandse taal niet machtig is. Er kan evenmin worden nagegaan of de vragenlijst aan hem werd voorgelezen en in welke omstandigheden werd gevraagd aan hem om een handtekening te plaatsen. Van verzoeker wordt daarentegen verwacht dat hij (gewillig) zijn medewerking verleent, waardoor hij zijn handtekening plaatst als hem dat gevraagd werd. Dit geldt des te meer omdat verzoeker overtuigd was dat zijn bewoordingen correct werden genoteerd.

Verzoeker wijst er verder op dat, mede gelet op het bovenstaande, zelfs niet kan worden vastgesteld dat verzoeker zou hebben verklaard bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat zijn broer gestorven zou zijn op 21 oktober 2010.

Verzoeker licht artikel 51/10 van de Vreemdelingenwet toe en stelt dat hij zich niet akkoord verklaarde met zijn verklaringen van de vragenlijst van de Dienst Vreemdelingenzaken van 19 oktober 2021. Verzoeker heeft dit niet ondertekend. Meer nog, dit gedeelte van de vragenlijst werd zelfs niet voorgelegd aan verzoeker. Hij verkreeg ook geen afschrift hiervan. Er werd dan ook niet genoteerd dat verzoeker zou geweigerd hebben om de vragenlijst te ondertekenen.

Verzoeker stelt verder dat hij in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming. Hij verwijst naar de veiligheidssituatie. Verder wijst verzoeker op zijn beperkte scholing en zijn vertrek uit in Nigeria in 2010. Hij heeft geen sociaal of familiaal netwerk en is geheel vervreemd van Nigeria. Bijgevolg vreest verzoeker niet langer te kunnen voorzien in zijn essentiële levensbehoeften. Verzoeker wijst ook op zijn lang verblijf in Europa en het gegeven dat hij hier een leven heeft uitgebouwd.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen gegronde vrees in hoofde van verzoeker kan worden vastgesteld daar zijn verklaringen omtrent het overlijden van zijn broer niet kunnen overtuigen (i), zijn verklaringen over de sekte evenmin aannemelijk zijn (ii), hij een gebrekkige tijdslijn vooropstelde van de relevante feiten die de aanleiding waren voor zijn vertrek uit Nigeria (iii), hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn reisweg (iv) en bovendien zijn vrees niet langer actueel is (v).

Verzoeker kan geen afbreuk doen aan deze terechte vaststellingen door te verwijzen naar zijn profiel, het aanbrengen van vergoelijkingen en het bekritisieren van de gevolgtrekking van de bestreden beslissing.

Waar verzoeker verwijst naar zijn beperkte scholing teneinde zijn gebrekkige verklaringen te verschonen, merkt de Raad op dat verzoeker tot de derde graad van het middelbaar naar school ging. Dit getuigt niet bepaald van een bijzonder beperkte scholing. De Raad wijst er voorts nog op dat ook van een persoon met beperkte scholing redelijkerwijze wordt verwacht dat hij kan antwoorden op vragen inzake elementen die centraal staan in zijn asielrelaas. De Raad benadrukt hierbij dat een beperkte scholing niet inhoudt dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of dat verzoeker niet in staat zou zijn om de relevante elementen van zijn verzoek om internationale bescherming op een gedetailleerde, correcte en coherente wijze toe te lichten.

Verzoeker stelt ook dat hij lijdt aan stress vanwege de preciaire levensomstandigheden waarin hij zich bevindt sinds zijn vertrek uit Nigeria. Dit zou zijn geheugen aantasten. Verzoeker brengt echter geen bewijs bij dat zijn cognitief geheugen op het moment van zijn aankomst in België, noch op enig ander moment tijdens de procedure, dermate zou zijn aangetast dat hij niet in staat zou zijn een coherent en consistent relaas naar voor te brengen. Evenmin maakte verzoeker, noch zijn advocaat, hiervan enige melding tijdens persoonlijke onderhoud (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4). Verzoekers verweer kan dan ook niet worden aanvaard.

De bestreden beslissing merkt dan ook terecht op dat verzoekers verklaringen over het overlijden van zijn broer niet kunnen overtuigen:

“Vervolgens kan ook uw asielrelaas weinig overtuigen. Zo dient er te worden opgemerkt dat u over het overlijden van uw broer weinig aannemelijke verklaringen kan neerleggen. Zo verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw broer gestorven is op 21 oktober 2010 (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Op het persoonlijk onderhoud daarentegen verklaart u dat uw broer stierf op 22 oktober 2010. Geconfronteerd met deze discrepantie, antwoordt u dat het één van deze dagen is, maar dat u het zich niet goed meer kan herinneren (NPO, p.13, 20). Ook over de omstandigheden van het overlijden, kan u weinig doorleefde verklaringen geven. Het enige dat u kan vertellen hierover is dat uw broer gedood werd tijdens een conflict tussen twee cults op de campus van de Ambrose Alli universiteit in Ekpoma. Wat er precies gebeurde, weet u niet. U geeft immers aan dat u niet op de school was (NPO, p.20). U meent dat de autoriteiten weten wat de aanleiding was van het gevecht, maar u dit niet weet. Dat u hierover geen informatie heeft ingewonnen niettegenstaande het ging over uw eigen broer, is merkwaardig. Hoewel u de naam weet van de andere cult, Maphites, kan u over hen niets meer zeggen. Ook of u broer het enige slachtoffer was die er viel tijdens dat conflict, weet u niet (NPO, p.21). Uit informatie waarover het Commissariaat-Generaal beschikt blijkt echter dat er zeven slachtoffers vielen op 22 oktober 2010 in de Ambrose Alli universiteit (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Ook over hoe u en uw familie het nieuws te horen kreeg dat uw broer overleden was, kan u geen doorleefde verklaringen neerleggen. U geeft eerst aan dat u thuis was om vervolgens te verklaren dat u op het werk was (NPO, p.21). Nadat er meerdere malen gepolst wordt naar hoe u en uw familie het nieuws te horen kreeg, geeft u aan dat u niet weet hoe de schoolautoriteiten het nieuws communiceerden aan uw familie (NPO, p.22). Ook wat er na het incident met de ouders is gebeurd weet u niet. Hoewel de vraag meerdere malen aan u wordt gesteld, antwoordt u naast de vraag en geeft u aan dat er in Nigeria niet om gekeken wordt en u niet naar de universiteit ging en dus niet weet wie uw broer gedood heeft (NPO, p.13).

Dat u over de oorzaak van uw problemen zo'n vage verklaringen aflegt, doet de geloofwaardigheid van uw asielrelaas drastisch kelderen. Zeker gezien het overlijden van uw broer net de oorzaak is van uw problemen in Nigeria die ervoor zouden hebben gezorgd dat u het land verlaten heeft."

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat de gebeurtenissen in kwestie reeds dateren van 2010, waardoor hij zich niet alles kan herinneren. De Raad merkt echter op dat de gebeurtenissen in kwestie een grote impact hadden op verzoeker en van fundamenteel belang zijn voor zijn asielrelaas. Derhalve kan er van verzoeker worden verwacht dat hij toch met enige mate van detail kan vertellen over het overlijden van zijn broer en de omstandigheden daarrond, daargelaten het verloop van tijd. Verzoekers vage verklaringen getuigen echter van het tegendeel. De Raad benadrukt hierbij nogmaals dat verzoeker thans geen enkel bewijs bijbrengt dat zijn geheugen zou zijn aangetast. Het gegeven dat verzoeker zelf niet aanwezig was bij de moord op zijn broer, kan evenmin verschoning bieden voor zijn gebrekkige verklaringen. Er kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker, hoewel deze geen getuige was, toch enigszins op de hoogte zou zijn van de gebeurtenissen en gevolgen van de moord op zijn broer, temeer daar zijn familie volgens zijn verklaringen wel degelijk werd ingelicht over de moord (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 21-22).

Aangaande de tegenstrijdige verklaringen die volgden uit zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, stelt verzoeker dat hij niet werd bijgestaan door een advocaat, verzoeker een korte samenvatting werd gegeven en er niet kan worden nagegaan of zijn verklaringen werkelijk terug aan hem werden voorgelezen. De Raad stelt vast dat verzoeker bij het invullen van de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken erop gewezen wordt dat van hem verwacht wordt dat hij kort, maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, verzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden van bij aanvang van de asielprocedure. Bovendien werden verzoekers verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken aan hem voorgelezen in het Engels en heeft hij deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat hij zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan. Dat deze verklaringen niet terug aan verzoeker werden voorgelezen is een blote bewering die geheel ingaat tegen de feitelijke vaststellingen in het administratief dossier. Dat verzoeker niet op de hoogte zou zijn geweest van de draagwijdte van zijn handtekening, is eveneens een blote bewering die op niets is gestoeld, temeer daar verzoekers verklaringen in het Engels aan hem werden voorgelezen. Zulke vage verwijten maken allerminst een ernstig verweer uit. Verzoeker toont bovendien niet aan hoe de bijstand van een advocaat een weerslag zou kunnen gehad hebben op zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Verder oordeelt de bestreden beslissing terecht dat verzoekers verklaringen over de sekte gebrekkig zijn:

"Ook over uw beweerde vervolgers kan u niet overtuigen. U geeft aan dat zij de leden waren van de Black Axe. Gevraagd naar die cult, blijkt u echter niets tot zeer weinig over hen te weten. Zo weet u niet hoe de cult georganiseerd is, hoe het ontstaan is, wat hun doel is of onder welke naam de cult nog bekend staat. Ook de benaming van de toetreding en hoe dit in zijn werk gaat, verklaart u niet te weten. U heeft ook geen idee over hoe bendeleden elkaar begroeten, het symbool dat eigen is aan de cult of hoe men leden zou herkennen op straat (NPO, p.18-19). U meent dat enkel een lid andere leden zou herkennen (NPO, p.20). Uit de informatie waarover het Commissariaat-Generaal beschikt, blijkt echter dat leden van Black Axe herkenbaar zijn door een soort uniform dat zij dragen bestaande uit een zwarte broek, een wit hemd met lange mouwen, een zwarte jas met een bijl zowel op de voor -en achterkant en een zwarte baret met een geel lintje (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Nochtans kwamen de bendeleden u verschillende keren opzoeken om u te overtuigen toe te treden tot de organisatie. U zag hen en sprak met hen. Dat u daarom niet kan zeggen hoe u hen zou herkennen, hoewel zij een zeer specifiek uniform hebben, of hoe bendeleden elkaar aanspreken is op zijn minst merkwaardig. Bovendien zouden zij de reden zijn geweest dat u uw land van herkomst verliet. Dat u zich niet meer informeerde over de bende waartoe u gedwongen werd toe te treden, doet toch de wenkbrauwen fronsen. Ook op de vraag wat uw broer dan precies deed voor de cult, slaagt u niet een doorleefd antwoord te formuleren. U verklaart dat u zoiets niet kon vragen aan uw broer, maar u vermoedde dat hij lid was van een cult aan de manier waarop hij praatte met zijn universiteitsvrienden (NPO, p.18,23)."

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij Nigeria heeft verlaten en aldus geen verdere banden heeft met Black Axe. Verzoeker doet met zijn betoog echter geen afbreuk aan de motieven van de bestreden beslissing, waarin terecht werd gesteld dat er redelijkerwijze van verzoeker kan worden verwacht dat hij informatie kan geven over de sekte die aanleiding gaf tot zijn vertrek.

Dit algehele gebrek aan informatie vanwege verzoeker kan geenszins worden verklaard door zijn loutere afwezigheid. Immers werd verzoeker op hoogst persoonlijke wijze geconfronteerd met deze sekte. Dat verzoeker ook over dit fundamenteel aspect van zijn asielrelaas geen informatie kan geven is vernietigend voor zijn geloofwaardigheid.

Verder merkt de bestreden beslissing terecht op dat verzoeker een gebrekkige tijdslijn vooropstelde:

“Verder slaagt u er ook niet in een eenduidige tijdslijn neer te zetten betreffende de bezoeken die u kreeg van de bendeleden. Wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud de mogelijkheid krijgt om uw problemen uiteen te zetten die ervoor hebben gezorgd dat u uw land van herkomst heeft verlaten, antwoordt u eerst dat de bendeleden van Black Axe bij u op bezoek kwamen nadat uw broer overleed, nogmaals na de begrafenis en dan nog een laatste keer wanneer ze het huis hebben vernield (NPO, p.17). Direct erna maakt u opeens melding van twee extra bezoeken, een keer op de dag van de begrafenis en nog een keer in december voordat ze het huis vernielden (NPO, p.17). Nochtans wanneer er specifiek gevraagd wordt hoeveel keer in totaal de bendeleden zijn langsgekomen bij uw thuis, antwoordt u drie keer. Even later, wanneer de vervolgingsfeiten uitgebreider besproken worden, blijkt echter dat er toch meer dan drie bezoeken zijn geweest. Zo antwoordt u dat een tweede bezoek plaats vond voor de begrafenis, en dus niet na de begrafenis zoals u eerst aangaf, en ze het u een derde keer vroegen op de begrafenis van uw broer (NPO, p.24, 25). Na de begrafenis, kwamen ze nogmaals langs en dat was tevens het moment dat ze het huis vernielden (NPO, p.25). Van uw vooropgestelde tijdslijn die u eerst voorlegde blijft bijgevolg niets meer over.”

Verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift dat hij weldegelijk de belangrijkste elementen in zijn asielrelaas kon toelichten. Dat hij deze gebeurtenissen niet altijd even goed in de tijd kan plaatsen doet daaraan geen afbreuk. Verzoeker kan echter geenszins worden gevolgd dat hij de belangrijkste elementen van zijn asielrelaas op gedegen wijze heeft uiteengezet, zoals reeds uit hierboven blijkt. Daarbij is het juist plaatsen van de gebeurtenissen in de tijd op coherente wijze weldegelijk een element dat kan worden meegenomen in de beoordeling van de geloofwaardigheid van verzoeker. De bestreden beslissing oordeelt dan ook terecht dat verzoekers gebrekkige verklaringen verder afbreuk doen aan zijn geloofwaardigheid.

Voorts oordeelt de bestreden beslissing op pertinente wijze dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde aangaande zijn reisweg:

“Ook over uw reisweg legt u tegenstrijdige verklaringen af. Op uw persoonlijk onderhoud meent u dat u vertrokken bent op 22 of 23 december 2010 (NPO, p.3). Nochtans verklaarde u eerder bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u op 5 maart 2011 vertrokken bent uit uw land van herkomst en bij de asielinstanties in Nederland geeft u nog een andere datum (zie vragenlijst DVZ dd.06.04.2021, toegevoegd aan administratief dossier). Daar geeft u aan dat 20 januari 2014 als vertrekdatum (zie Nederlands asieldossier, toegevoegd aan administratief dossier). En hoewel u duidelijk aan de aanvang van het gehoor verklaarde dat uw verklaringen bij de Nederlandse asielinstanties hetzelfde waren, blijkt ook de rest van uw reisweg op pertinente elementen anders te zijn dan uw verklaringen op het persoonlijk onderhoud (NPO, p.6). U geeft immers aan op uw persoonlijk onderhoud dat u met de bus van Lagos via Niger en Libië, toekwam in Italië. Nochtans verklaarde u in Nederland dat u in Europa aankwam per vliegtuig. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, blijft u halsstarrig aanhouden dat u dit niet gezegd heeft in Nederland. Ook waar u sinds uw aankomst in Europa verbleef verschilt. Voor de Nederlandse asielinstanties verklaart u dat u verwickeld bent in een prostitutienetwerk geleid door madame Mama. Zij is ook degene die uw reis naar en binnenin Europa regelde. Wanneer u geconfronteerd wordt met deze verklaringen, meent u echter nooit gewerkt te hebben voor haar. Er dient echter te worden opgemerkt dat er van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft betreffende zijn asielrelaas en reisweg. Dat u over uw reisweg inherent verschillende verklaringen aflegt, doet toch ook serieuze vragen rijzen over de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.”

In zoverre verzoeker stelt dat zijn verklaringen aangaande zijn reisweg niet aan hem werden terug voorgelezen en hij zich geenszins hiermee akkoord heeft verklaard, verwijst de Raad naar het administratief dossier waaruit het tegendeel blijkt. Verzoekers verweer strookt geenszins met de realiteit en is dan ook allerminst dienstig.

De Raad merkt nog op dat verzoeker de vastgestelde tegenstrijdigheden volgende uit zijn verklaringen voor de Nederlandse asieldiensten geheel ongemoeid laat. Bij gebrek aan een dienstig verweer, blijft dit motief dan ook onverminderd gehandhaafd.

Tot slot oordeelt de bestreden beslissing terecht dat verzoekers voorgehouden vrees ook niet langer actueel is:

“Tot slot, zelfs als er geloof zou worden gehecht aan uw asielrelaas - quod non - dient er te worden opgemerkt dat uw vrees niet langer actueel is. Zo dient er te worden op gewezen dat de beweerde feiten zich reeds meer dan tien jaar geleden hebben afgespeeld. Gevraagd of zij in al die tijd de positie van uw broer nog steeds niet zouden hebben ingevuld, antwoordt u onwetend (NPO, p.33). U verklaart echter wel dat eenmaal de cult je wilt, je je ofwel kunt aansluiten bij hen ofwel gedood zou worden (NPO, p.33). Gevraagd waarom u denkt dat ze u nog steeds zouden zoeken, antwoordt u dat u dit gezien heeft in Nigeria. U kan echter geen bewijs voorleggen dat de Black Axe u effectief nog zou zoeken en kan zo uw algemene stelling op geen enkele manier concreet noch persoonlijk maken (NPO, p.28). U baseert uw verklaring daarom op loutere vermoedens zonder hiervoor concrete aanwijzingen te hebben. Verder geeft u aan dat na uw vertrek de bendeleden nog tweemaal bij uw moeder langskwamen, zoekend naar u. Dit gebeurde enkel in de maand na uw vertrek, in januari 2011, maar lieten dan niets meer van zich horen in al die jaren na uw vlucht (NPO, p.27).”

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij wel degelijk nog steeds zal worden vervolgd door de leden van *Black Axe*. De Raad merkt op dat verzoeker met zijn verweer echter niet verder komt dan een algemene bewering, hetgeen allerm minst afbreuk doet aan de omstandige motivering van de bestreden beslissing. Dit finale motief laat op zich toe om de afwezigheid van een nood aan internationale bescherming vast te stellen, wat verzoekers bewering betreft dat hij werd gedwongen toe te treden tot de *Black Axe Cult* en bij een eventuele terugkeer nog steeds gezocht zou worden om zich te moeten aansluiten bij deze cult.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

In het kader van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, moet een onmenselijke behandeling aldus worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoeker. In zoverre verzoeker betoogt dat hij in een situatie van extreme armoede zal terechtkomen bij terugkeer naar Nigeria, merkt de Raad op dat verzoeker niet aantoonst dat hij, op intentionele en gerichte wijze in geval van terugkeer naar Nigeria een reëel risico loopt te worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waardoor hij in de onmogelijkheid zal verkeren om in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien te voorzien.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), verwijst de Raad integraal naar de vaststellingen van de bestreden beslissing:

“Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn

in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

Verzoeker voert geen andere redenen aan waarom hij niet kan terugkeren naar Edo State in Nigeria.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien december tweeduizend drieëntwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP